

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Bucusu a kalauznőtől*

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)

1919. XI. 6

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Olda)

Osztályozás

Tárgy

385.85

Hely

Idő

"1919"

Személy

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapesti városi könyvtár

— **Bucusu a kalauznőtől.** Budapest zilált arcá-
ról végre eltűnt vagy legalább végképp eltűnő-
ben van egy háborus vonás: hovahamarabb le-
kerülnek a villamosokról az utolsó is azoknak
a fiatal és öreg, testes és sovány, szigorú és
mosolygós — de legtöbbször mégis inkább szí-
gorú — nőalakoknak, akik annyiszor összeszid-
tak minket, ha a jegyünk nem volt rendben,
vagy nem volt aprópénzünk, vagy másként nem
tudtunk tetszésükre lenni. A háború szólitotta
föl őket a kocsikra, a férfikalauzok elmentek
katonának, pótlásért a női nemhez kellett fo-
lyamodni. Most már van férfi elegendő, a
munka kevés alkalmához képest sok is, a ka-
lauznőknek vissza kell menni oda, ahonnan
annakidején előbujtak: a konyhák gőzös leve-
gőjébe, viceházmesteri lakások fülledtségébe,
mosókonyhák nedves párái közé. Nekik talán
inkább nehezükre esik a búcsú, mint nekünk.
Senki sem fogja őket megsiratni: elmondhatjuk
róluk, hogy megcáfolták a női lélek szelidsé-
géről, lágyságáról, türelmességéről szóló legen-
dákat, többet gorombáskodtak velünk, mint
amennyit megérdemeltünk, megtöltötték a
kocsikat pöröléssel és nem egy volt köztük,
aki úgy bánt az utassal, mint halálos ellensé-
gével s ott boszantotta, ahol érte. Nőies lényük
az örök nőiségnek inkább a hárpiaszerű válto-
zatát testesítette meg. Búcsúnk épp ezért nem
fájdalmas, sőt azzal a reménnyel van eltelve,
hogy soha többé nem fogja kalauznő fejünk
fölött csattogtatni a jeglyukasztót és nem
fogja olyan arccal nézegetni átszállójegyünket,
mintha az egy apagyilkosságnak a perdöntő bi-
zonyítéka volna.